

Düşlerden Gelen Tarumar

– Okur_ · 30 Eylül 2015

I

Ruh nakli yapılan frapan yarın
Ve omzuna kuşanan şalı gibi güz,
Güzün elinde patlamaya hazır tonlarca mayın
Stabilize her durak, her durak suç
Her durak şarapnel parçası birazda...
Biraz da iliklenir köhne zamana

II

Ve cürüm eser koynunda gecenin
Derdest edilen her takvim, salınarak düşer uçuruma
Yak vebalini, kafasına sık, hükmü yok bu düzenin
Karışır cesetler refakatsiz morga
Suretler damlalardan ip gibi kopunca;
Yatışır temalar...
Bilançolar, rakamlardan keskin falçata
Temaüller sırça köşklü safсата
Kopunca alır gardını
Artçı sarsıntıdır artık zamanda yol almak
Yol almak öğtür bir bakıma
Ben mi?
Ben kıvılcım gibi düşen, soyut lügat
Bolca ateşlerim hercümerci, sen bana bakma

III

Taslak halinde kült bir filmidir yarın
Ayınler tütsülenince her piksel karede
Şerh düşerim bende gelmişine geçmişine
Hayat senaryosuz bir parodi şimdi
Velhasıl ayıkken sayıklayan bir dize
Her kanıt, suçun yalıtımı birazda
Birazda kaytarır tabiat
Ve lavlar göğsünde uyuklar gecenin

Hasıraltı yapılan iç çekişler, yuvarlanır ömre
İdam edin neşriyatımı, harflerimi kurşunlara dizin
Pembe gözlüklerinizden siyah gören gözlerinizle gelin

IV

Ve ulaşır fırtınalar
Ve işte ulaşırlar
Son hızla savrulur düzeneksiz düzene
Ki o kadar eciş bücüştür şimdi temalar
Kafiyelerim paragraflarımla çiftleşir
Karineler rafta, sığınır tozluklara
Sığınınca alır yerini
Günü gün yüzüne ulaştırır
8.6 şiddetiyle çarpar karartılar
Gerçeği enkaz altından rüyalar yeryüzüne çıkarır
Yaşamak...
Ah yaşamak aymaz anlardır bir bakıma
Ben mi?
Ben düşlerden gelen tarumar
Bolca ateşlerim geceleri, sen bana bakma.

Muammer Gündüz